

Publicerad 2008-09-24 14:05 av La Amistad

Tal till mig själv

Om daggvåta tomflaskor och kaosteori

Du trivdes bara i nätternas smekande klor
i dina pulveriserade drömmars transcendenta gränsland
och du snackade om uppgiften
den sällsynta medvetenheten
som du bara kunde nå i döda poeters sällskap
och under inflytande av mörkrets elixir

dina daggvåta tomflaskor i gryningen
fick alltid din mage att vända på sig
och du vomerade dagsljus och ångest över
alla mörka ytor du kunde ockupera

och allt detta för att som du sa
hålla horisonterna
och stiletterna på lagom avstånd

nog fanns det mer konventionella,
enklare företeelser att dyrka
som ett hederligt kneg
filmstjärneknall
och charterresor
men du ville alltid dit du aldrig kunde nå
dit ingen annan var på väg

du talade ofta om själens kaosteori
och alltings jämvikt
men
balansen kom alltid
när du berövat dina sinnen på den
och du vågade aldrig
öppna dina ögon förrän nattfjärilens
berusande nektar var innanför ditt
anatomiska kraftfält

på tal om kärlek, kvinnor
och stillsammare monogami
sade du alltid

varför ska man närma sig ett annat hjärta
när det för en längre ifrån sitt eget
och man kan visst följa lögnens väg
om den leder till sanningen
när den rent av är sanningen

övertygelsen infann väl aldrig sig
antar jag och nu blottlägger ljuset
din poetiska tillvaros ofullbordade pussel
medan medmänniskorna lägger bit för bit

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren La Amistad med Poeter.se id #24858 innehar upphovsrätten